

EXPO | DUBBELTENTOONSTELLING BIJ WIELS

GEFASCINEERD DOOR ONRUST

Anne-Mie Van Kerckhoven toont bij Wiels in Brussel een selectie tekeningen en films, Kelley Walker schildert en discobollen die van chocolade zijn gemaakt.

LARS KWAKKENBOS

Anne-Mie Van Kerckhoven alias AMVK is een fenomeen in de Vlaamse kunstwereld, de Amerikaanse Kelley Walker breidde de afgelopen jaren een vervolg aan de pop art van de jaren 1960.

Van Kerckhoven heeft intussen al veel artistieke modes overleefd: niemand kríjgt haar oeuvre in een hokje gestopt. Ze laat zich inspireren door undergroundstrips, tekent al enkele decentria foto's uit persblossies na en combineert dat met citaten uit geschriften van filosofen, alchemisten en een middeleeuwse mystica, maar werkte eveneens een tijdje in een lab voor artificiële intelligentie.

Halffweg de jaren 1970 begon ze aan een oeuvre dat intussen zeventig experimentele films en tweeduizend tekeningen en schilderijen omvat. Publicaties en optredens – ze maakt samen met haar partner Danny Devos (DDV) en Mauro Pawlowski ook muziek – zijn dan nog niet meegerekend in haar oeuvre.

In Wiels in Brussel zijn er nu driehonderd tekeningen en een aantal recente films van haar te zien. Ze tekent met een klare lijn en met felle kleuren. No-nonsense, maar niks staat stil. Huiden gaan ondersteboven en hoofden krijgen hoeken. Lichamen worden beplakt met nummers, of ze worden vreemd bepoteld.

In Wiels is AMVK meer dan ooit zelf aan het woord. De meeste tekeningen zijn naargroet gedateerd en fungeren als een soort dagboek. Na dertig jaar durft ze het voor het grote publiek open te doen, en legt ze haar attitude als kunstenaar overtuigend bloot: met een open geest de wereld naar je hand zetten, want daarmee kan je vrij tekenen. Vooral de onrust die ze in zichzelf en de rest van de wereld herkent, frappeert: die onrust fascineert haar, maar gelukkig wordt die fascinatie nooit monumentaal of pathetisch.

Op de tentoonstelling zijn er veel tekeningen van pornografisch naakt te zien, maar wie echte porno verwacht, gaat beter ergens anders naartoe. Soms kleurt ze de beelden digitaal bij om er een film van te maken. Een ervan heet *Morale herbeleving* en is, aldus AMVK, 'een verboten aan de obscene godin Basbo die door haar tepels kijkt, spreekt door haar vagina en zo vulgair danst dat ze de melancholische en depressieve vrouwen weer opgewekt maakt'. Vrouwen die hun galslacht voor de camera zetten, worden bij AMVK stoerzenders. Filosofie, alchemie, mystieke ge-

schriften en vrouwelijk naakt: zet dat allemaal samen en elk gríjkt draken ontspoort. AMVK is punk zonder nihilisme.

Chocolade

Terwijl AMVK de eerste twee verdiepingen van Wiels bezet, is op de derde werk te zien van de Amerikaanse kunstenaar Kelley Walker. Op grote doeken staan foto's geprint waarop spatten chocolade zitten. Die blijven tegelijk wel en niet echt te zijn: het zijn er reproducties van, maar in plaats van inkt gebruikte Walker, toen hij ze bovenop de foto's liet drukken, de chocolade zelf.

Wat Walker maakt, hangt tegen de muur, maar je ruikt het ook. Zijn werk getuigt op die manier evengoed van een soort performance waarin hij beeld en materie weet te verenigen. Met hazale chocolade vat Walker het grote conflict samen dat kunst altijd al typeerde: beeld versus materie. Tegelijk heeft hij ook oog voor de politieke lading die een beeld kan hebben, maar evengoed kwijt

Anne-Mie Van Kerckhoven is punk zonder nihilisme

kan raken: hij hanteert een foto uit een politiek beladen reeks foto's van de rassenselena in 1963 in Birmingham, Alabama. Andy Warhol werkte in de jaren 1960 ook met fo-

to's uit die reeks. Hij vergoette de gladheid van zulke foto's uit en toonde met zijn reproducties hoe makkelijk ze in een kunstmarkt een eigen leven kunnen leiden.

Walker toont dat laatste ook (zijn kunst doet het goed op de kunstmarkt) maar zijn beelden zijn anno 2008 nog venijniger: hij bedrukt het beeld van een blanke agent met hond versus een zwarte betogter met spatten van chocolade; witte, melk en pure. Wit versus bruin of zwart: male elk bekend beeld een cliché dreigt te worden, drukt Walker er een ander cliché overheen. Cynisch wordt hij niet, want daarvoor zijn zijn strategieën te complex: anno 2008 vindt Walker op onorthodoxe wijze telkens nieuwe beelden uit. De radicale vrijheid waarmee hij dat als kunstenaar weet te doen, fascineert.

AMVK en Kelley Walker, etenen tot 2/12 in Wiels. Van Volssemaer 254, Brussel (02-340.00.50).